

Sygn. akt: VIII C 769/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia: 7 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Anna Martyniec

Protokolant: Anna Jakimów

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2014 roku we W.

sprawy z powództwa: (...)3 spółka z o.o. we W.

przeciwko: B. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego B. K. na rzecz strony powodowej (...)3 spółka z o.o. we W. kwotę 3.365,40 zł (trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt pięć złotych czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 września 2011r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 644,12 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 stycznia 2013 r. wniesionym do Sądu Rejonowego w Lublinie, strona powodowa (...) 3 Sp. z o.o. z siedzibą we W., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego B. K. kwoty 3.365,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 1 września 2011 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu podała, iż prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której świadczy usługi m.in. z zakresu naprawy samochodów. Wskazała, iż w dniu 20 lipca 2011 r. pozwany zlecił jej naprawę powypadkową samochodu H. (...) o nr rej. (...), działając z upoważnienia właściciela pojazdu (...) S.A. Dodatkowo pozwany zlecił dokonanie rozliczenia z ubezpieczycielem pojazdu. Usługa została wykonana, a jej wartość została wyceniona na kwotę 16.986,89 zł, zaś ubezpieczyciel ustalił wysokość szkody na kwotę 13.810,48 zł. W związku z tym pozwany zobowiązany jest do zapłaty pozostałej kwoty 3.176,41 zł, jak również kwoty 188,99 zł za usługę wymiany pompki spryskiwacza. Wskazał, iż kierowane do pozwanego wezwania do zapłaty okazały się bezskuteczne.

W dniu 20 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, od którego pozwany skutecznie wniósł sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia.

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa, wskazując, iż nie przysługuje mu legitymacja bierna do występowania w niniejszym procesie, a nadto roszczenie nie istnieje. Podniósł, iż ubezpieczyciel rozliczył ze stroną powodową szkodę oraz, że pozwany nie był właścicielem pojazdu.

W piśmie procesowym z dnia 23 września 2013 r. pozwany wniósł o odrzuceniu pozwu. Ponadto podniósł, iż pozew został złożony przedwcześnie. Powód bowiem nie przedstawił mu rozliczenia za wykonane usługi dotyczące

powypadkowej naprawy pojazdu, nie otrzymał również znajdującego się w aktach sprawy wezwania do zapłaty. Na marginesie wskazał również, iż naprawa pojazdu została wykonana wadliwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 27 czerwca 2011 r. (...) S.A. z siedzibą we W. udzielił upoważnienia leasingobiorcy B. K. do odbioru należnego odszkodowania wyliczonego na podstawie faktur z tytułu naprawy pojazdu, odbioru poniesionych kosztów holowania, parkowania i przygotowania uszkodzonego pojazdu do oględzin, oraz do podjęcia wszelkich czynności związanych z likwidacją szkody, w tym składania dokumentów i zasięgania informacji. W upoważnieniu zastrzeżono, że ewentualne różnice pomiędzy wartością złożonych faktur a kwotą należnego odszkodowania wynikające z warunków umowy ubezpieczenia pokrywa leasingobiorca.

Dowód:

- Upoważnienie k. 30;

W dniu 20 lipca 2011 r. B. K. zlecił stronie powodowej S. – A. -3 Sp. z o.o. z siedzibą we W. naprawę pojazdu o numerze rejestracyjnym (...): naprawę blacharsko-lakierniczą, spryskiwacz przedni – wylewa się płyn, układ kierowniczy – ściąga, spr. wspomaganie (usterki po kolizji).

Dowód:

- Zlecenie naprawy/ usługi nr (...) k. 29;

Koszt naprawy pojazdu wyniósł 16.986,89 zł., zaś koszt wymiany pompki spryskiwacza oraz płynu do spryskiwacza wyniósł 188,99 zł. W dniu 24 sierpnia 2011 r. pozwany odebrał samochód po naprawie bez braków i uszkodzeń. Odebrał w tym dniu również fakturę nr (...) i fakturę nr (...) ze specyfikacją części i kosztu robocizny oraz wskazaniem terminu płatności do 31 sierpnia 2011 r.

Dowód:

- Zlecenie naprawy/ usługi nr (...) k. 29;
- Faktura nr (...) k. 31-32;
- Faktura nr (...) k. 33.

(...) S.A. pokrył koszt naprawy do kwoty 13,810,48 zł.

Bezsporne

Pismem z dnia 20 czerwca 2012 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 3.176,41 zł tytułem podatku VAT należnego z faktury (...) oraz kwoty 188,99 zł tytułem zapłaty za wykonaną usługę wymiany pompki spryskiwacza.

Dowód:

- Wezwanie do zapłaty z dnia 20.06.2012 r. k. 35.

Sąd zważył co następuje

Powództwo okazało się zasadne, w związku z czym podlegało uwzględnieniu w całości.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu, iż dokonała na zlecenie pozwanego naprawy pojazdu marki H. (...).

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa wskazując, iż nie przysługuje mu legitymacja bierna do występowania w niniejszym procesie, albowiem nie jest właścicielem pojazdu. Ponadto podnosił, że roszczenie nie istnieje, bo należność została rozliczona z ubezpieczycielem. Zarzucił też, iż powództwo zostało wytoczone przedwcześnie, gdyż nie zostało mu doręczone wezwanie do zapłaty, a nadto naprawa została wykonana wadliwie.

W sprawie bezspornym było, iż pozwany zlecił stronie powodowej naprawę pojazdu, którego był leasingobiorcą. Poza sporem pozostawał także fakt, iż naprawa została wykonana, w związku z czym w dniu 24 sierpnia 2011 r. wystawione zostały faktury na kwotę 16.986,89 zł oraz 188,99 zł.

W pierwszej kolejności należało wskazać, że bezpodstawnym był wniosek pozwanego o odrzucenie pozwu uzasadniony zawisłością sporu. Nie toczyła się bowiem inna sprawa o to samo roszczenie. Po przekazaniu sprawy z Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie strona powodowa w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braków formalnych pozwu złożyła w dniu 31 lipca 2013 r. pozew na urzędowym formularzu P załączając do niego zawnioskowane dowody, a odpis tego pozwu i jego załączników został doręczony pozwanemu.

Odnosząc się do merytorycznej oceny powództwa Sąd zważył, że analiza okoliczności faktycznych niniejszej sprawy jednoznacznie wskazuje, iż pozwany był obowiązany do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty żądanej pozwem. Skoro bowiem pozwany zlecił stronie powodowej naprawę pojazdu, również w zakresie spryskiwacza, to tym samym nawiązał ze stroną powodową stosunek obligacyjny, na mocy którego strona powodowa zobowiązała się do dokonania naprawy – wykonania dzieła, a pozwany – do zapłaty wynagrodzenia (art. 627 k.c.). Strona powodowa wywiązała się ze swego zobowiązania i wystawiła faktury VAT obejmujące wynagrodzenie za części i robociznę. Pozwany powinien uiścić na jej rzecz to wynagrodzenie, jako zamawiający wykonanie dzieła. Dla jego obowiązku nie miała znaczenia okoliczność, że koszt naprawy miał być pokryty przez ubezpieczyciela. Mając to na uwadze Sąd zasądził od pozwanego wynagrodzenie za wykonane dzieło, w części, w jakiej nie zostało pokryte przez ubezpieczyciela.

Sąd nie uwzględnił zarzutu, że naprawa została wykonana przez stronę powodową wadliwie. Pozwany nie przedstawił bowiem w tym zakresie żadnych twierdzeń, w szczególności nie wskazał, na czym ta wadliwość polegała, ani też nie powołał na tę okoliczność żadnych dowodów.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść przepisu art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Skoro pozwany był obowiązany do uiszczenia należności wynikającej z wystawionych na podstawie zawartej umowy i doręczonych mu w dniu 24 sierpnia 2011 r. faktur w terminie do dnia 31 sierpnia 2011 r., już od dnia następnego po tej dacie strona powodowa była uprawniona do naliczenia odsetek. Dlatego też Sąd zasądził odsetki od dnia 1 września 2011 r., zgodnie z żądaniem pozwu.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, iż nie zostało mu doręczone wezwanie do zapłaty wskazać należy, iż w istocie w aktach sprawy brak jest dowodu doręczenia. Okoliczność ta zdaniem Sądu nie miała jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ani w zakresie roszczenia głównego, ani w zakresie odsetek. Strona powodowa przedłożyła bowiem faktury VAT, na których widnieje podpis pozwanego, co świadczy o doręczeniu mu tych dokumentów w dniu 24 sierpnia 2011 r.

Orzeczenie o kosztach procesu znajduje podstawę w art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Mając na uwadze, iż strona powodowa wygrała niniejszy proces w całości, Sąd zasądził na jej rzecz od pozwanego kwotę 644,12 zł, na którą składają się kwota 600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego, kwota 1,12 zł tytułem opłaty manipulacyjnej oraz kwota 43 zł uiszczona tytułem opłaty od pozwu.